

8. אוג' 1949

הספדיה

רשומות

קובץ התקנות

28

התוכן:

עמוד

355	תקנות שעת-חירום (מניעת שריפות בשדות), תש"ט—1949 . . . . .
357	צו בדבר הפיכת קרקע מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“ . . . . .
	צו ההגנה (שכר הובלת תוצרת חקלאית ואספקה חקלאית מעמק יזרעאל ומעמק הירדן), תש"ט—1949 . . . . .
358	צו ההגנה (סחר בנעלים), תש"ט—1949 . . . . .
360	צו הקנייה 437, לפי פקודת המסחר עם האויב, 1939 . . . . .
364	

מדור לשלטון מקומי

365	חוק עזר לרמתיים (סלילת רחובות), תש"ט—1949 . . . . .
369	חוק עזר לבני-ברק (מודעות) (תיקון), תש"ט—1949 . . . . .
370	חוק עזר לבני-ברק (תיקון), תש"ט—1949 . . . . .
371	חוק עזר לראשון-לציון (שחיטת עופות), תש"ט—1949 . . . . .

ה'תש"ח - ס"ח 30 ת"ח

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948

תקנות-שעת-חירום (מניעת שריפות בשדות)

בתוקף הסמכות שהוענקה לי על פי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין בזה תקנות-שעת-חירום אלה:

1. פירושים.

בתקנות אלה —

„צמח“ פירושו כמשמעותו בפקודת ההגנה על הצומח;
„מנהל“ פירושו מנהל מדור השמירה על הקרקע במשרד החקלאות;
„מפקח“ פירושו אדם שהמנהל מונהו כמפקח לצורך תקנות אלה;
„שדה“ כולל חורשה, יער, גן, מטע, צדי כביש ודרך.

2. איסור שריפת צמחים שלא ברשיון.

לא ישרוף אדם צמחים בשדה, בין שהם מחוברים לקרקע ובין שהם תלושים, ולא יגרום לשריפתם, אלא לפי רשיון בכתב מאת המפקח, או מאת אדם שהורשה לכך על ידיו, ובהתאם לתנאי רשיון כזה.

3. איסור לשרוף חמרים וזהשליך דברים בוערים בשדות.

(א) לא ישליך אדם סיגריה לוחשת, או נפרור דולק —

(1) בתחום של פחות משלושה מטר מצמחים בשדה;

(2) במדרון;

(3) מתוך רכבת, או כלי רכב בכבישים או בדרכים.

(ב) בהתחשב עם האמור בתקנת משנה (א), לא יצית אדם ולא ישרוף כל חומר, ולא ישליך חומר בוער או לוחש, או חומר העלול להתלקח, בתחום של עשרה מטר מצמחים בשדה, ולא יגרום למעשה מהמעשים האלה.

4. ניקוי דרכים ושטחים סמוכים להם.

המחזיק בכביש, דרך, מסילת ברזל, או צדיהם, או תעלות שבצדיהם, יאו הממונה על הטיפול בהם, וכן המחזיק שטח קרקע ברוחב של שלושה מטר לאורך

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"א, עמ' 1120.

גבולותיהם חייב לנקותם ולהחזיקם נקיים מצמחים ומכל דבר אחר העלול להתלקח או לבעור.

5. התקנת קווי בידוד.

המחזיק בשדה חייב, לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובהתאם להוראותיו, לנקות כל חלקה בתוכו שתיקבע בדרישה, ולהחזיקה נקיה, מצמחים ומכל חומר אחר העלול להתלקח או לבעור, ובלבד שרחבה לא יעלה על 10 מטר.

6. החזקת כלי כיבוי.

המנהל רשאי לחייב בהחזקת חמרים, כלים ומכשירים לכיבוי שריפות מהסוגים ובכמויות שיקבע, כל רשות מקומית, אדם המחזיק בקרקע ששטחה לפחות אלף דונם מטרי, או גוף משפטי המוסמך לכך לפי תקנותיו ושכלל חבריו מחזיק בקרקע ששטחה לפחות אלף דונם מטרי.

7. חובה להודיע על שריפות.

אדם הרואה שריפה בשדה ואין מכבה, חייב להודיע על כך מיד לתחנת המשטרה הקרובה ביותר.

8. גיוס אנשים וכלים לכיבוי שריפות.

(א) המפקח או קצין משטרה רשאי לגייס לכיבוי שריפה בשדה כל שירות של מכבי אש וכל כלי רכב הנמצאים בתחום 25 קילומטר ממקום השריפה.

(ב) המפקח או קצין משטרה רשאי לצוות על כל אדם המחזיק בחמרים, בכלים או במכשירים המשמשים לכיבוי שריפות או הראויים לשימוש כזה, והנמצאים בתחום 25 קילומטר ממקום השריפה בשדה, להעמידם לרשות המפקח או השוטרי לכיבוי השריפה.

(ג) המפקח או קצין משטרה רשאי לגייס לכיבוי שריפה בשדה כל גבר בגיל 16 ומעלה ועד 50 שנה, שמקום מגוריו הקבוע נמצא בתחום 10 קילומטר ממקום השריפה ואיגנו באזור השיפוט של רשות מקומית שלרשותה עומדים שירותי מכבי אש.

(ד) אדם המגויס לפי תקנה זאת חייב, כל עוד לא נסתימו פעולות הכיבוי, לציית להוראותיהם של המפקח, או של הממונה על הכיבוי, או של קצין משטרה, בקשר לעבודת הכיבוי.

9. ביצוע פעולות מניעה.

(א) לא מילא אדם אחרי הוראות תקנה 4 או 5, רשאי המפקח לבצע הוראות אלה במקומו ועל חשבונו, ולמטרה זאת רשאי המפקח, וכל אדם שהורשה לכך על ידיו, להיכנס לקרקע שבחזקת אותו אדם.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן גורעות מאחריותו של אדם על עבירה לפי תקנות אלה.

10. זכות כניסה.

למפקח, לאדם שהורשה לכך על ידיו, וכן לכל שוטר, הרשות להיכנס לשדה ולכל מקום אחר, לשם פיקוח על קיום תקנות אלה ולשם ביצוע הוראותיהן.

11. ענשים.

העובר על תקנות אלה דינו — מאסר עד 3 חדשים, או קנס עד — 75 ל"י או שניהם כאחד.

12. תחולה.

(א) תקנות אלה ייכנסו לתקפן שבועיים מיום פרסומן ברשומות;

(ב) הוראות התקנות 2, 3, 4 ו-5 לא יחיבו —

(1) בחדשים ינואר, פברואר, מרץ ודצמבר לכל שנה;

(2) בתחומי שטח בנוי של אזור עיריה, אזור מועצה מקומית או של כל ישוב אחר.

13. השם.

לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (מניעת שריפות בשדות), תש"ט—

1949".

כ"ה בתמוז תש"ט (22 ביולי 1949).

דב יוסף

שר החקלאות

דברי המלך במועצה על ארץ-ישראל, 1922 עד 1947

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

הואיל ושטחי קרקע מהסוג הנקרא "מתרוכה" המפורטים בתוספת לצו זה מהווים כיום דרכים ציבוריות (הקרויות להלן "הדרכים הקיימות");

והואיל ובתכנית חלוקת הקרקע שבתחומי אזור בנין עיר של תל-אביב, הנקראת תכנית מס' 58 (גדס) ונתפרסמה בעתון הרשמי מס' 976 מיום 4 בינואר 1940, נקבע כי הדרכים הקיימות ששטחן הכולל הוא 4,541 מטרים מרובעים ייחסמו ובמקומן יהיו דרכים ציבוריות אחרות בשטח כללי של 8,717 מטרים מרובעים (הקרויות להלן "הדרכים המתוכננות");

והואיל ונוכחתי לדעת, כי לטובת הציבור יש להפוך את הדרכים הקיימות מהסוג הנקרא "מתרוכה" לסוג הנקרא "מירי", כדי שאפשר יהיה לבצע את ההחלפה הנזכרת לעיל, וכי בשעת רישומן של הדרכים המתוכננות, ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות-ההנאה שהיו נהנים מהן לפני הדרכים הקיימות, יינתנו זכויות או טובות-ההנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה המתקבלת על הדעת;

(ב) שכר הובלת מטען לחיפה. מחוץ לשכר החזרת כלי הקיבול הריקים למקום הטעינה, יהיה כזה —

(1) מכל נקודת ישוב שהיא בעמק יזרעאל — 1.700 ל"י לכל 1000 ק"ג

(2) מכל נקודת ישוב שהיא בעמק הירדן — 2.600 ל"י לכל 1000 ק"ג.

3. שכר החזרת כלי קיבול ריקים.

שכר החזרת כלי קיבול ריקים מחיפה יהיה כזה —

(א) לכל נקודת ישוב בעמק יזרעאל — 650 מיל לכל מטר מעוקב.

(ב) לכל נקודת ישוב בעמק הירדן — 800 מיל לכל מטר מעוקב.

4. הובלת מטען בשעות הלילה.

بعد הובלת מטען בין השעות 20.00—04.00 תשולם תוספת על שכר ההובלה הקבוע בסעיף 2 בשיעור של 100 מיל לכל 1000 ק"ג.

5. שכר הובלת מטען מינימלי.

(א) שכר הובלת מטען שמשקלו פחות מ-4500 ק"ג מכל נקודת ישוב שבעמק

יזרעאל או שבעמק הירדן —

(1) לתל-אביב או לירושלים — בכל שעות היום והלילה

(2) לחיפה — בשעות 20.00—04.00

יהיה כשכר הקבוע בצו זה להובלת 4500 ק"ג.

(ב) שכר הובלת טנק המכיל דגים שמשקלו פחות מ-6000 ק"ג יהיה כשכר

הקבוע בצו זה להובלת מטען שמשקלו 6000 ק"ג.

6. טעינה ופריקה במקומות שונים.

(א) השכר הקבוע בסעיפים 2 ו-3 כולל שכר סידור המטען והגשתו לפורקים,

והוא לא ישתנה גם אם המטען נטען בחלקו בנקודת ישוב אחת שבעמק יזרעאל או שבעמק הירדן ובחלקו בנקודות ישוב אחרות שבאחד העמקים האלה.

(ב) נדרש המוביל להביא את המטען ליותר ממקום פריקה אחד, תשולם תוספת

לשכר ההובלה, בשיעור של 250 מיל לכל 1000 ק"ג שיפורקו לפי הדרישה שלא במקום הפריקה של החלק הגדול ביותר של המטען.

7. ביטוח המטען.

האחריות לאבדן המטען, או לנזק שיוסב לו היא על המוביל.

8. איסור לדרוש שכר גבוה מהקבוע בצו.

לא ידרוש אדם ולא יגבה שכר הובלת מטען או שכר החזרת כלי קיבול ריקים,

בשיעור העולה על הקבוע בצו זה, או כל תשלום אחר בקשר להובלה אשר לא נקבע בצו.

9. איסור לסרב להוביל מטען.

בעל מכונית, נהגה, בעלה או כל המועסק על ידיהם או על ידי שירות הובלה,

או הפועל בשמם בעניני הובלה, לא יסרב בלי סיבה מתקבלת על הדעת, להוביל מטענו של אדם המוכן לשלם את השכר הקבוע בצו זה.

10. עבירות.

העובר על הוראה מהוראות צו זה דינו כדין עובר על תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944.

11. אחריותו של בעל מכונית.

בעל מכונית יהא אחראי לכל עבירה לפי צו זה, שנעברה תוך כדי שימוש במכונית, נוסף על אחריותו של כל אדם אחר בהתאם לצו זה.

12. השם.

לצו זה ייקרא "צו ההגנה (שכר הובלת תוצרת חקלאית ואספקה חקלאית מעמק יזרעאל ומעמק הירדן), תש"ט-1949".

י"ח בתמוז תש"ט (15 ביולי 1949)

מיכאל לוברסקי

המפקח על התעבורה בדרכים, רשות מוסמכת.
רשות מפקחת

1256, חתום, 16
שליח יחיד, 140

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו המסדיר ייצורן, מכירתן, ומחיריהן של נעלים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944, אני מצווה בזה לאמור:

1. פירושים.

בצו זה —

"נעלים" כוללים סנדלים וסנדליות;

"מפקח" פירושו המפקח על המלאי וכולל כל סגן מסגניו;

"פקיד מוסמך" פירושו פקיד שנתמנה על ידי המפקח לבצע את התפקידים המוטלים על פקיד מוסמך בצו זה, כולם או מקצתם.

2. הגבלת הייצור והסחר.

לא ייצר אדם, לא ימכור, לא יקנה ולא יציע שימכרו לו נעלים מוכנות שאינן מסוג הנעלים המפורטות בתוספת, אלא לפי היתר בכתב מאת המפקח ובהתאם לתנאי ההיתר.

1 ע"ר מס' 1359 מיום 14.9.44, חוס' 2, עמ' 726.

3. מחירים מכסימליים.

לא ימכור אדם, ולא יקנה ולא יציע שימכרו לו נעלים מוכנות מאחד הסוגים המפורטים בטור הראשון של התוספת, במחיר שיעלה על המחיר המכסימלי הקבוע לאותו קונה ולאותו סוג נעלים, בטור השני של התוספת.

4. איסור אריזה.

קמעוני שמכר נעלים לא יתן לצרכן ולא יקבל צרכן ממנו, קופסה לאריזת הנעלים.

5. הטבעה.

(א) יצרן נעלים חייב להטביע על הסוליה של כל נעל ונעל שייצר, את הפרטים האלה:

(1) המחיר המכסימלי לצרכן;

(2) שם היצרן;

(3) תאריך הטבעת המחיר;

בצורה ובאופן שייקבעו-מזמן לזמן על ידי המפקח.

(ב) סוחר שנמצא ברשותו, ביום שנכנס צו זה לתקפו, מלאי של נעלים שאינן מוטבעות כאמור חייב —

(1) להגיש למפקח תוך 4 ימים מן היום האמור, דין וחשבון מלא ונכון על מלאי הנעלים האלה;

(2) להציג את הנעלים לפני פקיד מוסמך לכשיידרש לכך, על מנת שיוטבעו כאמור.

(ג) לא יקבל סוחר לרשותו נעלים שלא הוטבעו כאמור.

6. נעלי עבודת יד ונעלים ארטופדיות.

(א) הסעיפים 2, 3 ו-5 של צו זה לא יחולו על נעלי עבודת יד ועל נעלים ארטופדיות, פרט למפורטות בתוספת.

(ב) לא ימכור אדם, לא יקנה ולא יציע שימכרו לו נעלי עבודת יד, במחיר שיעלה על 5.500 ל"י.

(ג) לא ייצר אדם, לא ימכור, לא יקנה ולא יציע שימכרו לו נעלים ארטופדיות המיוצרות לפי מידה, אלא אם ימסור המזמין בשעת ההזמנה תעודה חתומה בידי רופא, שבה מאשר הרופא שהמזמין זקוק לנעלים כאלה מטעמי בריאות.

7. תנאי היתר וביטול.

הרשות בידי המפקח או בידי פקיד מוסמך, לבטל כל היתר שניתן לפי צו זה, להפסיק את תקפו למשך תקופה מסויימת, לשנותו, לכלול בו תנאים, להוסיף בו תנאים על תנאיו או לשנותם.

8. הצגת לוח מחירים.

כל סוחר חייב להציג במקום בולט, בתוך מקום עסקו, מודעה בצורה שיקבע

המפקח, בה מפורטים סוגי הנעלים שהסוחר רשאי למכור לפי צו זה ומחיריהן.

9. פטור.

המפקח רשאי לשחרר יצרן או סוחר או סוג מסויים של יצרנים או סוחרים מן החובה למלא אחרי הוראות צו זה, כולן או מקצתן.

10. ביטול.

צו ההגנה (סחר בנעלים), תש"ט—1949, שנתפרסם בעתונים "דבר" ו"הארץ" מיום כ"ב בתמוז תש"ט (19 ביולי 1949), בטל.

11. תחילת תוקף.

תקפו של צו זה הוא מיום כ' באב תש"ט (15 באוגוסט 1949).

12. השם.

לצו זה ייקרא "צו ההגנה (סחר בנעלים), תש"ט—1949".

תוספת

(סעיפים 2, 3 ו-6)

סוג ראשון		סוג שני		המחיר לסוחר	המכסימלי לצרכן
סוג הנעלים					
נעלי גברים:					
נעלי טקס ופלקסיבל מבוקס עם סוליות עור או קרפ		2.720	3.290		
נעלי טקס ופלקסיבל מבוקס קלף עם סוליות עור או קרפ		2.970	3.540		
נעלי גודיר מבוקס קלף עם סוליות עור או קרפ . .		3.220	3.900		
נעלי ספורט לגברות:					
נעלי ספורט מבוקס עם סוליות עור או קרפ . .		2.690	3.335		
נעלי עור מבוקס קלף עם סוליות עור או קרפ .		2.910	3.610		
סנדלים לגברות:					
סנדליות מבוקס חום עם סוליות עור או קרפ . .		2.530	3.135		
סנדליות מבוקס קלף עם סוליות עור או קרפ . .		2.730	3.385		
נעלי גברות "קליפורניה":					
נעלי גברות "קליפורניה" עם סוליות קרפ . . .		2.050	2.540		
נעלי גברות "קליפורניה" עם סוליות עור . . .		2.210	2.740		

טור ראשון			טור שני		
סוג הנעלים			המחיר המכסימלי		
			לסוחר	לצרכן	
			ל"י	ל"י	
נעלי ילדים:					
נעלי ילדים שלמות פלקסיבל מעור בוקס					
מספרים:					
1.660	1.370	22—19			
1.870	1.540	26—23			
2.250	1.860	30—27			
נעלי ילדים שלמות מעור בוקס עבודת טקס					
מספרים:					
2.385	1.970	27—30			
2.760	2.280	31—35			
3.210	2.650	36—39			
נעלי ילדים חצאיות מעור בוקס עבודת טקס					
מספרים:					
2.285	1.890	27—30			
2.600	2.150	31—35			
2.950	2.440	36—39			
נעלי ילדים מעור בוקס עבודת טקס, סנדלים					
מספרים:					
2.210	1.830	27—30			
2.600	2.150	31—35			
2.970	2.450	36—39			
סנדלים תורכיים:					
(א) סנדלים אורטופדיים					
מספרים:					
1.015	0.838	26—23			
1.180	0.975	30—27			
1.365	1.130	35—31			
1.575	1.300	40—36			
1.780	1.470	45—41			
(ב) סנדלים עם שתי רצועות רחבות					
מספרים:					
1.145	0.950	26—23			
1.335	1.045	30—27			
1.545	1.280	35—31			
1.780	1.470	40—36			
2.015	1.665	45—41			

צבי ליובושיץ

רשות מפקחת

ב"ב בתמוז תש"ט (19 ביולי 1949)

כ"ב בתמוז תש"ט (19 ביולי 1949)

צבי ליובושיץ
רשות מפקחת

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 437

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9(1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה בזה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 29 מיום 5 במרס 1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1081 מיום 6 במרס 1941, יבוטל במידה שהוא חל על רכושם של מרקוס לינדנבאום מקרקוב (מס' סידורי 2) וליבל לינדנבאום מקרקוב (מס' סידורי 3).
2. צו הקנייה מס' 38 מיום 20 ביוני 1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1110 מיום 26 ביוני 1941, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של אלישה ליפמן פרינס מאנטוורפן (מס' סידורי 19).
3. צו הקנייה מס' 51 מיום 27 בדצמבר 1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1159 מיום 1 בינואר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של וילהלם גרוב מלובוב (מס' סידורי 13).
4. צו הקנייה מס' 68, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1231 מיום 29 באוקטובר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של אלקסי לויטין מריגה (מס' סידורי 15).
5. תקפו של צו זה הוא מיום כ"ח בתמוז תש"ט (25 ביולי 1949).

כ"ז בתמוז תש"ט (24 ביולי 1949)

ארנו א. בלום
הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר מס' 923 מיום 5.9.39, תוס' 1, עמ' 79.

² ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), תוס' א', עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר של המועצה המקומית רמתיים בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה בזה המועצה המקומית רמתיים, שהוקמה על פי צו המועצות המקומיות (רמתיים), תש"ט-1949² — חוק עזר זה:

1. פירושים.

בחוק עזר זה —

„רחוב“ פירושו דרך, סמטה, מבוי, מדרגות, מעבר, כביש, מדרכה, רחבה או גשר, אשר לציבור זכות מעבר בהם, וכולל את כל התעלות, הביבים והחפירות הנמצאים ברחוב או סמוך לו;

„כביש“ פירושו כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה, בהתאם להוראות חוק עזר זה, לתנועת כלי רכב או בעלי חיים;

„מדרכה“ פירושה כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה, בהתאם להוראות חוק עזר זה, להולכי רגל, וכוללת אבני שפה וקירות תומכים;

„סלילת רחוב“ פירושה סלילת כביש או מדרכה באותו רחוב, וכוללת את העבודות והפעולות הבאות —

- (1) חפירה, מילוי, פילוס, ועבודת ניקוז למים עליונים.
- (2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, והקמתם מחדש, עקירת עצים, הריסת מבנים ישנים ופינויים, והתקנה מחדש של ביבים, תעלות, צינורות מים עיקריים וכבלי חשמל.
- (3) התאמת רחוב מבחינת שיפועיו ומפלסיו לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל.
- (4) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות מגן, קירות גבול וסורגי גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב הדרושה לסלילתו.
- (5) ריצוף שבילים, סידור שדרות ומדשאות, נטיעת עצים וצמחים אחרים.
- (6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה.
- (7) כל עבודה או פעולה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה.

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² קובץ התקנות 3 מיום י' באדר תש"ט (11.3.49), עמ' 49.

"תשתית" בכביש, פירושה רובד אבנים, ביטון או חומר אחר שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה;

"כיסוי" בכביש, פירושו רובד ביטון, אבנים, או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאינו מצופה, וכל חומר מורכב אחר, שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש כפי שיקבע המהנדס;

"הוצאות סלילה" פירושו הוצאות לסלילת רחוב, וכוללות רבית המשתלמת על מילווה שקיבלה המועצה לשם תשלום הוצאות לסלילת רחוב ורבית המשתלמת לקבלן בהתאם להסכם אתו בדבר אותה סלילה;

"נכסים" פירושה בננים וקרקע, תפוסים או בלתי תפוסים, ציבוריים או פרטיים, אך אינם כוללים רחוב;

"בעל" כולל אדם המקבל או זכאי לקבל הכנסה כל שהיא מרכוש בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח של אחר, בין שהוא מחזיק למעשה ברכוש ובין שאינו מחזיק בו למעשה, ובין שהוא בעלו הרשום ובין שאינו בעלו הרשום; "מועצה" פירושה המועצה המקומית רמתיים;

"מהנדס" פירושו אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה, וכל אדם שהמהנדס העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה.

2. כביש ומדרכה.

המועצה רשאית להחליט על סלילת רחוב בהתאם להוראות חוק עזר זה, וכן רשאית היא, על ידי החלטה, להקצות חלק מרחוב לכביש וחלק ממנה למדרכה.

3. שינוי רחוב של כביש.

(א) המועצה רשאית להחליט על שינוי רחבו של הכביש בין להרחבה ובין לצמצום;

(ב) החליטה המועצה להרחיב כביש לאחר שנשתיים בנין המדרכה, תישא המועצה, על אף האמור בסעיף 5 להלן, בכל הוצאות הסלילה הכרוכות באותה הרחבה.

4. סלילת כביש.

(א) המועצה רשאית להחליט על סלילת כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ויאושר על ידי המועצה, וכן רשאית היא להחליט באותה החלטה או לאחר מכן, כי סלילת הכביש תבוצע בבת אחת בשלימותה או בשלבים הבאים:

(1) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(2) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(3) סלילת התשתית והכיסוי בחלק מרחבו המלא של הכביש;

(4) השלמת סלילתם של התשתית או של הכיסוי או של שניהם, כדי רחבו המלא של הכביש.
(ב) ראש המועצה יודיע בכתב לבעלי הנכסים הגובלים אותו רחוב על כל החלטה שנתקבלה על ידי המועצה לפי סעיף זה.

5. הוצאות סלילת כביש.

(א) בהוצאות לסלילת כביש המבוצע לפי הוראות חוק עזר זה ישאו:
(1) בעלי הנכסים הגובלים מאחד הצדדים את חלק הרחוב העומד להיסלל — כדי שבעים וחמישה אחוזים מההוצאות;
(2) המועצה — כדי עשרים וחמישה אחוזים מההוצאות.
(ב) שבעים וחמשת האחוזים מההוצאות המוטלים על בעלי הנכסים כאמור, ייחולקו ביניהם ביחס לאורך חזיתות נכסיהם הגובלות את הרחוב והסכום שיעלה בחלקו של כל בעל נכס לאחר חלוקה זו ייחשב כחובו למועצה.

6. גביית הוצאות שלבים שלבים.

החליטה המועצה לסלול כביש שלבים שלבים, רשאית היא בהתאם להוראות סעיף 5 לעיל, — לגבות מכל בעל —
(1) עם השלמת כל שלב ושלב — שבעים וחמישה אחוזים מההוצאות אותו שלב, או של כל שלב או שלבים שהושלמו לפני כן; או
(2) עם השלמת כל השלבים — שבעים וחמישה אחוזים מכל ההוצאות לסלילת הכביש.

7. השלמת סלילה שהוחל בה לפני כן.

החלה המועצה בסלילת רחוב לפני יום היכנס חוק עזר זה לתקפו, אלא שהכביש ברחוב זה טרם הושלם אותו יום, רשאית המועצה להמשיך ולסיים את סלילת הכביש בהתאם להוראות חוק עזר זה, ולגבות לפיו שבעים וחמישה אחוזים מההוצאות השלבים שהושלמו בתוקף חוק עזר זה, וכן מההוצאות השלבים שהושלמו לפני היכנס חוק עזר זה לתקפו.

8. סלילת כביש על ידי הבעלים.

על אף האמור בחוק עזר זה רשאים בעלי הנכסים, הגובלים רחוב, לסלול את הכביש באותו רחוב, והמועצה רשאית להשתתף בהוצאות הסלילה כדי עשרים וחמישה אחוזים; ובלבד שלא יסלול אדם, חוץ מהמועצה, כביש אלא בתוקף כתב היתר מטעם המועצה, ובהתאם לתנאים, לפרטים ולאופן שיקבעם המהנדס באישור המועצה.

9. דרישה לבנות מדרכה ולנסוע עדים.

ראש המועצה רשאי לדרוש, על ידי הודעה בכתב, מאת בעל נכס הגובל רחוב אחד או כמה רחובות —

(1) לבנות, לרצף, להרחיב, להאריך, לתקן, לשפר או לקיים מדרכה לאורך הנכס;

(2) לנטוע עצים ברחוב לאורך הנכס, לקיימם או לטפל בהם, תוך הזמן ובהתאם לתנאים שייקבעו בהודעה.

10. בניית מדרכה ונטיעת עצים.

לא יבנה אדם ולא ירצף, ירחיב, יאריך, יתקן או ישפר מדרכה ולא יטע עצים ברחוב, לא יקיימם ולא יטפל בהם, אלא —

(1) במלאו אחרי דרישה מטעם ראש המועצה לפי סעיף 9 לעיל או בתוקף כתב היתר ממנו, וכן.

(2) באופן ובהתאם לפרטים שיקבע המהנדס באישור ראש המועצה.

11. בניית מדרכה ונטיעת עצים על ידי המועצה.

(א) לא מילא בעל נכס אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 9 לעיל, רשאית המועצה לבצע את העבודה ולגבות את הוצאות ביצועה מהבעל.

(ב) בנה, ריצף, הרחיב, האריך, תיקן, או שיפר בעל נכס מדרכה או נטע עצים, קיימם או טיפל בהם, שלא באופן או שלא בהתאם לפרטים שקבע המהנדס באישור ראש המועצה לפי סעיף 10 (2) לעיל, רשאית המועצה להרוס או לשנות את המדרכה ולעקור את העצים ולבצע את העבודות כהלכה ולגבות מהבעל את הוצאות ההריסה, השינוי או העקירה וכן את ההוצאות לביצוע העבודות.

12. בניית אבני שפה.

(א) על אף האמור בחוק עזר זה, רשאית המועצה לבנות אבני שפה בכל רחוב בלא הודעה על כך לבעלי הנכסים הגובלים את הרחוב, ולגבות מהם את כל הוצאות הבנייה בשלמותן.

(ב) חלוקת ההוצאות בין בעלי הנכסים וגבייתן על ידי המועצה יבוצעו באופן המפורש בסעיף קטן (ב) לסעיף 5 לגבי ההוצאות לסלילת כביש.

13. אישור סכום ההוצאות.

נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או לביצוע שלב משלביה או לבנייתה, להרחבתה, להארכתה, לתיקונה או לשיפורה של המדרכה או לנטיעתם של עצים, לקיומם או לטיפול בהם או לבניית אבני שפה — יכריע אישורו בכתב של המהנדס בדבר הסכום.

14. מסירת הודעות.

מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא באחת הדרכים הבאות —

(1) מסירה לידי האדם שאליו היא מכוונת;

(2) מסירה במקום מגוריו לידי אחד מבני משפחתו המבוגרים או לידי אדם העובד אצלו או אצל משפחתו;

- (3) הנחה במקום מגוריו או עסקיו, הרגיל או הידוע לאחרונה;
 (4) משלוח בדואר במכתב רשום לפי כתבתו במקום מגוריו או עסקיו, הרגיל או הידוע לאחרונה;
 (5) הצגה במקום בולט על גבי הנכס שאליו מתיחסת ההודעה או בתוכו או על ידו;
 (6) פרסום באחד העתונים היומיים הנפוצים ברמתיים.

15. ענשים.

בעל נכס הגובל רחוב, שנמסרה לו הודעה מטעם ראש המועצה לפי סעיף 9 לעיל, ולא מילא אחרי הדרישה הכלולה בה או בנה, ריצף, הרחיב, האריך, תיקן, שיפר או קיים מדרכה, או נטע עצים, קיימם או טיפל בהם, שלא בהתאם לפרטים שקבעם המהנדס באישור ראש המועצה, דינו — קנס עד חמש לירות; ואם לא השתמשה המועצה בסמכויותיה לפי סעיף 11 לעיל, — קנס נוסף עד לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנתחייב בדיון.

16. שם.

לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמתיים (סלילת רחובות)“, תש״ט—1949.

צ. ציימן

ראש המועצה המקומית רמתיים

נתאשר

י״ח בתמוז תש״ט (15 ביולי 1949)

משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבני-ברק בדבר מודעות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה בזה המועצה המקומית בני-ברק, שהוקמה לפי צו המועצות המקומיות (בני-ברק), 1937², יחוק עזר זה:

1. תיקון חוקי עזר.

חוקי עזר של בני-ברק (מודעות), 1941³, יתוקנו כך:

¹ ע״ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע״ר מס' 722 מיום 30.9.37, תוס' 2, עמ' 740.

³ ע״ר מס' 1132 מיום 25.9.41, תוס' 2, עמ' 1280.

בסעיף 5 (1) —

(א) בפסקות (א) ו-(ב) במקום המלים „ממיל אחד” יבואו המלים „משלושה מיל”.

(ב) בפסקה (ג) במקום המלים „מיל אחד” יבואו המלים „שלושה מיל”.

2. תחילת תוקף.

תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ל' בכסלו תש"ט (1 בינואר 1949).

3. השם.

לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבני-ברק (מודעות) (תיקון) תש"ט—1949”.

יצחק גרשטנקורן

נשיא המועצה המקומית בני-ברק

נתאשר

ו' בתמוז תש"ט (3 ביולי 1949)

משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבני-ברק בדבר אגרת רשיונות לכלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה בזה המועצה המקומית בני-ברק, שהוקמה לפי צו המועצות המקומיות (בני-ברק), 1937², חוק עזר זה:

1. תיקון חוקי עזר.

חוקי עזר למועצה המקומית של בני-ברק, 1939³, יתוקנו כך:

בסעיף 9 —

(א) במקום המלים „מאתים וחמישים מיל” יבואו המלים „לירה אחת”.

(ב) במקום המלים „חמישים מיל” יבואו המלים „מאה מיל”.

¹ ע"ר מס' 1154 סיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 722 סיום 30.9.37, תוס' 2, עמ' 740.

³ ע"ר מס' 873 סיום 23.3.39, תוס' 2, עמ' 176.

2. תחילת תוקף.

תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ל' בכסלו תש"ט (1 בינואר 1949).

3. השם.

לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבני-ברק (תיקון) תש"ט—1949".

יצחק גרשטנקורן

נשיא המועצה המקומית בני-ברק

נתאשר

ו' בתמוז תש"ט (3 ביולי 1949)

משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לראשון-לציון בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית ראשון-לציון, שהוקמה על ידי צו המועצות המקומיות (ראשון-לציון), 1942,² חוק עזר זה:

1. פירושים.

בחוק עזר זה —

"בית-מטבחים" פירושו בית מטבחים לעופות;

"עופות" — עופות-בית כגון תרנגולות, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גינאה ותרנגולי הודו;

"המועצה" — המועצה המקומית ראשון-לציון;

"אזור המועצה" — אזור שיפוטה של המועצה;

"הפקיד" — הפקיד הויטרינארי של המועצה;

"רשיון" — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.

¹ ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.

² ע"ר מס' 1163 מיום 15.1.42, תוס' 2, עמ' 74.

2. איסור החזקת בית מטבחים.

לא יחזיק אדם, פרט למועצה, ולא ינהל בית מטבחים באזור המועצה.

3. איסור שחיטה.

לא ישחט אדם עופות באזור המועצה, אלא בבית המטבחים המוחזק או המתנהל על ידי המועצה.

4. הוצאת עופות שחוטים.

לא יוציא אדם, לא יגרום או יתיר להוציא מבית המטבחים עוף שחוט אלא אם נבדק העוף תחילה על ידי הפקיד או על ידי אדם שהפקיד הרשהו לכך בכתב והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית המטבחים.

5. הוצאת עופות מבית המטבחים.

לא יוציא אדם, לא יגרום או יתיר להוציא מבית המטבחים, בלי רשות בכתב מאת הפקיד עוף שהובא לשחיטה באותו בית מטבחים, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת.

6. חובה לקבל רשיון.

(א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט ולא ימרוט נוצותיו, וכן לא ייכנס לבית מטבחים, אלא אם כן קיבל רשיון לכך מאת המועצה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על כניסתו של פקיד ציבורי, של פקיד המועצה או של אחד מעובדיה, הנכנסים לשם מילוי תפקידם, ולא על כניסה ברשות נשיא המועצה שניתנה בכתב לבדוק בשר, למלמד או ללומד הלכות שחיטה או לאדם אחר שנצרך לבקר בבית המטבחים.

7. רשיונות.

(א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — לתת או לחדש, וכן לסרב לתת או לחדש, רשיון לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6 לעיל. רשיון שניתן או שחודש יצויין בו היום שבו הוצא, ותקפו — מאותו יום.

(ב) בקשה למתן רשיון או לחידושו, יש להגיש למועצה בכתב.

(ג) בקשה לחידוש רשיון יש להגיש לפחות חודש אחד לפני תום תקפו.

(ד) המבקש רשיון או חידושו יצרף לבקשתו שני תצלומים שלו, ואחד מהם יודבק לרשיון אם יינתן.

(ה) תקפו של רשיון יפוג ביום 31 בדצמבר של השנה שבה הוצא.

(ו) בעד כל רשיון יש לשלם אגרה של 150 מיל.

(ז) לא יינתן רשיון לאדם שלא מלאו לו 16 שנה ושלא קיבל תעודה מאת הרופא הממשלתי המאשרת שאינו חולה במחלה מדבקת.

8. ביטול רשיון.

(א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להפסיק תקפו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —

(1) מסרב או מתרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה;

(2) מונע את הפקיד או אדם אחר, ממלא חובתו בבית המטבחים או בסביבתו, או מפריע לו בזה;

(3) נתחייב בדיון על עבירה פלילית שיש בה משום קלון;

(4) מפר או אינו ממלא מיד הוראה של הפקיד או של אדם הפועל בשמו, שניתנה על פי חוק עזר זה או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה על ידיהם, הנוגעת להנהלה תקינה של בית המטבחים ולסדר טוב בו;

(5) נמצא סובל ממחלה מדבקת;

(6) גורם נזק במזיד לבית המטבחים או לצידו;

(7) גורם להפרעת הסדר בבית המטבחים.

(ב) הפקיד רשאי להפסיק תקפו של רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום, מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הופסק תקפו לפי סעיף-קטן (א) זכאי לערער על כך לפני שר הפנים, או לפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או הפסקת תקפו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 17.

9. מעטה קבוע לסוחטים.

אדם הנכנס לבית המטבחים או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הפקיד, מעטה נקי עומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הפקיד או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי ויכבס את המעטה ואת נעלי הגומי, במקום, בזמן ובאופן שיקבע הפקיד; לא יצא אדם את בית המטבחים לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

10. בדיקת עופות חיים.

עופות שנלקחו לבית המטבחים לשם שחיטה רשאי הפקיד לבדקם בין לפני הכנסתם לבית המטבחים ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים רשאי הוא לאסור את שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית המטבחים ולנהוג בהם כפי שייראה לו. הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

11. בדיקת עופות שחוטים.

הפקיד רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית המטבחים, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף יהיה לא ראוי לאכילה, רשאי הוא לצוות שהעוף יוחרם וייעשה בו כפי שיוורה.

12. אין לשלם פיצויים.

לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהפקיד נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו-11.

13. החלטת הפקיד סופית.

החלטת הפקיד בדבר מצבם של עופות שנשחטו או שלא נשחטו או היותם ראויים לאכילת בני-אדם היא סופית.

14. מוצאו של העוף.

המביא עוף לבית המטבחים לשם שחיטה יודיע לפקיד, אם דרש זאת ממנו, את מקום מוצאו של העוף.

15. הובלתם של עופות שחוטים.

לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית המטבחים אלא בכלי רכב שאושרו על ידי רופא ממשלתי. בכתב כמתאימים לכך.

16. אגרת שחיטה.

המביא עוף לבית המטבחים לשחיטה ישלם למועצה אגרת שחיטה בשיעור של 9 מיל בעד יונה ושל 20 מיל בעד עוף אחר, ואפילו אם השתמש הפקיד לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.

17. ענשים.

העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס עד עשרים לירות.

לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראשון לציון (שחיטת עופות), תש"ט—1949".

אליקום אוסטשינסקי
נשיא המועצה המקומית ראשון-לציון

נתאשר.

ג' בסיון תש"ט (31 במאי 1949)

משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).